

Földvári György:

KRITIKA

Szavaim fűrészek szeletelték.
Mint az öngyilkos aszott mellét
tépte fel betűim a kés.

Benne vagyok minden szavamban,
sebeiket őrzöm magamban,
és minden szó új szenvedés.

Ítélet szól a mondatokban:
szavaim helyén rőt homok van,
a betűk porló öntudattal
állítják, hogy az asztal - asztal,
hogy szék a szék, s az ember ember,
telve hódító értelemmel - -

Kegyetlen ítélet. Halálos.
A betű-ember, betű-város,
a betű-én - ha volt - már nincsen,
s nincs betű-isten, hogy segítsen.